

ČESKÁ REPUBLIKA

**ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY**

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Marie Součkové a soudců JUDr. Jaroslava Vlašína a JUDr. Milana Kamlacha v právní věci žalobce **J. A.**, zastoupeného Mgr. Ludvíkem Mühlbergerem, advokátem, se sídlem Dukelských hrdinů 19, Praha 7, proti žalované **České správě sociálního zabezpečení**, se sídlem Křížová 25, Praha 5, v řízení o žalobě proti rozhodnutí žalované ze dne 10. 1. 2006, vedené u Městského soudu v Praze pod sp. zn. 1 Cad 26/2006, o kasační stížnosti žalobce proti usnesení Městského soudu v Praze ze dne 19. 5. 2006, č. j. 1 Cad 26/2006 - 37,

t a k t o :

- I.** Kasační stížnost **s e z a m í t á .**
- II.** Žalovaná **n e m á** právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.

O d ů v o d n ě n í :

Rozhodnutím žalované ze dne 10. 1. 2006, byla zamítnuta žádost žalobce (dále též „stěžovatel“) o plný invalidní důchod pro nesplnění podmínek podle § 39 zákona č. 155/1995 Sb., o důchodovém pojištění, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o důchodovém pojištění“). Žalovaná uvedla, že podle posudku lékaře Pražské správy sociálního zabezpečení Praha 7 ze dne 1. 12. 2005 není žalobce plně invalidní, neboť z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu poklesla jeho schopnost soustavné výdělečné činnosti pouze o 50 %, přičemž podle § 39 zákona o důchodovém pojištění je pojištěnec plně invalidní, jestliže z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu poklesla jeho schopnost soustavné výdělečné činnosti nejméně o 66 %.

Proti tomuto rozhodnutí podal žalobce správní žalobu k Městskému soudu v Praze. Podáním ze dne 4. 5. 2006 požádal žalobce soud o ustanovení zástupce pro řízení o žalobě s tím, že pro tento postup splňuje zákonné podmínky. Na základě výzvy soudu žalobce soudu zaslal vyplněný formulář prohlášení o osobních, majetkových a výdělkových poměrech,

z něhož vyplynulo, že žalobce je starobní důchodce, nemá příjmy z pracovních činností a celková výše jeho starobního důchodu včetně přídatku k důchodu činí 12 548 Kč měsíčně. Dále žalobce uvedl, že pobírá dávku státní sociální podpory ve výši 200 Kč měsíčně a že bydlí v družstevním bytě na adrese J. Z. 34/17, P. 7.

Usnesením Městského soudu v Praze ze dne 19. 5. 2006, č. j. 1 Cad 26/2006 - 37, byl zamítnut návrh žalobce na ustanovení zástupce. Podle soudu z předloženého prohlášení žalobce vyplynulo, že žalobce pobírá dávky důchodového pojištění v celkové výši 12 548 Kč měsíčně a žije v družstevním bytě na adrese J. Z. 340/17, P. 7. Soud dospěl k závěru, že žalobce nespĺňuje předpoklad osvobození od soudních poplatků, neboť jeho potřeby jsou dostatečně zajištěny starobním důchodem včetně přídatku k důchodu; soud navíc poukázal na to, že žalobce je uživatelem družstevního bytu. Soud uvedl, že žalobce je schopen si ze svých příjmů zaplatit náklady spojené se zastoupením v daném soudním řízení; nebyla tedy splněna jedna z kumulativních podmínek pro ustanovení zástupce účastníku řízení – tedy předpoklad osvobození od soudních poplatků; soud tudíž z důvodu nadbytečnosti již nezkoumal splnění podmínky druhé spočívající v tom, že ustanovení zástupce musí být třeba k ochraně práv žalobce.

Proti usnesení podal stěžovatel prostřednictvím zvoleného advokáta včasnou kasační stížnost, v níž namítl nesprávné posouzení právní otázky týkající se ustanovení zástupce podle § 35 odst. 8 s. ř. s. Žalobce je přesvědčen o splnění podmínek pro ustanovení zástupce pro řízení o žalobě, neboť jsou podle něj dány předpoklady osvobození od soudních poplatků; zástupce je třeba žalobci ustanovit také proto, aby mohla být jeho práva v řízení řádně chráněna; přitom je nutné při aplikaci § 35 odst. 8 s. ř. s. přihlídnout rovněž k věku žalobce. Proto stěžovatel navrhl, aby usnesení Městského soudu v Praze ze dne 19. 5. 2006, č. j. 1 Cad 26/2006 - 37, bylo zrušeno a věc vrácena tomuto soudu k dalšímu řízení; současně požádal o přiznání odkladného účinku kasační stížnosti.

Vyjádření žalované ke kasační stížnosti nebylo podáno.

Kasační stížnost je podle § 102 a násl. s. ř. s. přípustná a stěžovatel v ní namítá důvod podle § 103 odst. 1 písm. a) s. ř. s.; rozsahem a důvody kasační stížnosti je Nejvyšší správní soud podle § 109 odst. 2 a 3 s. ř. s. vázán. Nejvyšší správní soud přitom neshledal vady podle § 109 odst. 3 s. ř. s., k nimž by musel přihlídnout z úřední povinnosti.

Kasační stížnost není důvodná.

Důvod kasační stížnosti je uveden v § 103 odst. 1 písm. a) s. ř. s., podle něhož je možné podat kasační stížnost z důvodu tvrzené nezákonnosti spočívající v nesprávném posouzení právní otázky soudem v předcházejícím řízení. Nesprávné posouzení právní otázky spočívá v tom, že je na správně zjištěný skutkový stav aplikována nesprávná právní norma, popřípadě je aplikována správná právní norma, která je však nesprávně vyložena. Stěžovatel je přesvědčen, že soud nesprávně aplikoval § 35 odst. 8 s. ř. s., neboť soud nesprávně posoudil otázku, zda stěžovatel splňuje předpoklad osvobození od soudních poplatků. Kromě toho měl soud přihlídnout k věku žalobce a k potřebě ochrany jeho práv. Nejvyšší správní soud dospěl k závěru, že soud prvního stupně procesně správně zkoumal, zda je u žalobce dán předpoklad osvobození od soudních poplatků, neboť to je jednou z podmínek pro ustanovení zástupce; soud se pak v odůvodnění kasační stížností napadeného usnesení řádně vypořádal s tím, proč neshledal u žalobce splnění tohoto předpokladu, neboť částku 12 458 Kč, kterou stěžovatel pobírá jako starobní důchod a příplatek k důchodu, shledal

pro řízení o žalobě ve věcech důchodového pojištění za dostatečnou s přihlédnutím k tomu, že stěžovatel žije v družstevním bytě. Podle názoru Nejvyššího správního soudu posoudil Městský soud v Praze otázku splnění předpokladu osvobození od soudních poplatků v souladu se zákonem. V souzené věci byla podána žaloba ve věci důchodového pojištění, v níž podle § 9 odst. 2 vyhlášky č. 177/1996 Sb., advokátního tarifu, ve znění pozdějších předpisů, činí tarifní hodnota za jeden úkon právní služby 500 Kč a sazba mimosmluvní odměny za jeden úkon právní služby tedy podle § 7 téže vyhlášky činí v tomto případě 250 Kč. Soud s ohledem na výši dávek důchodového pojištění pobíraných žalobcem dospěl ke správnému závěru, že stěžovatel nesplnil podmínku předpokladu pro osvobození od soudních poplatků. Pokud jde o v kasační stížnosti uváděnou potřebu ochrany práv žalobce a o nezbytnost přihlédnout rovněž k věku žalobce, pak je zapotřebí poukázat na to, že se soud tímto druhým předpokladem pro ustanovení zástupce účastníku řízení ve svém rozhodnutí nemusel zabývat. Pro ustanovení zástupce účastníku řízení podle § 35 odst. 8 s. ř. s. je totiž nezbytné kumulativní – tedy současné – splnění podmínky předpokladu osvobození od soudních poplatků a nutnosti ochrany práv účastníka řízení. Z toho vyplývá, že není-li splněna podmínka jedna (v daném případě nebyl splněn předpoklad osvobození od soudních poplatků), není již nutné zkoumat splnění druhého předpokladu – a tím je potřeba ochrany práv žalobce, neboť jeho splnění by samo o sobě ustanovení zástupce účastníku řízení neumožňovalo. Proto tedy soud nezkoumal, zda je ustanovení zástupce v dané procesní situaci třeba k ochraně žalobcových práv; pokud by tak však činil, mohl by být jedním z hodnocených kritérií také v kasační stížnosti zmiňovaný věk žalobce. Ze všech uvedených důvodů dospěl Nejvyšší správní soud k závěru, že Městský soud v Praze postupoval správně, pokud žalobci neustanovil zástupce pro řízení o žalobě; důvod kasační stížnosti podle § 103 odst. 1 písm. a) s. ř. s. tedy není dán.

Nejvyšší správní soud proto kasační stížnost jako nedůvodnou zamítl (§ 110 odst. 1 s. ř. s.). Za této procesní situace, kdy Nejvyšší správní soud o kasační stížnosti rozhodl neprodleně po jejím obdržení a po nezbytném poučení účastníků řízení o složení senátu, se již z důvodu nadbytečnosti nezabýval návrhem na přiznání odkladného účinku kasační stížnosti. Nad rámec rozhodnutí zdejší soud poznamenává, že v soudním spise Městského soudu v Praze sp. zn. 1 Cad 26/2006 je v současné době založena procesní plná moc udělená advokátovi pro řízení o žalobě proti shora uvedenému rozhodnutí žalované.

O nákladech řízení o kasační stížnosti rozhodl soud podle § 60 odst. 1 a 2 s. ř. s., neboť neúspěšnému žalobci náhrada nákladů řízení nepřisluší a žalované v dané věci náhradu nákladů řízení nelze přiznat.

P o u č e n í : Proti tomuto rozsudku **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 6. září 2006

JUDr. Marie Součková
předsedkyně senátu